

Prejudicinis klausimas

Ar šiuo atveju (kaip antai pagrindinėje byloje) įvykdytas 2001 m. kovo 12 d. Direktyvos Nr. 2001/23/EB⁽¹⁾ 6 straipsnio 1 dalyje išdėstytas reikalavimas išlaikyti savarankiškumą, jei komunai perpirkus įvairias viešųjų paslaugų koncesijas, visus darbuotojus, kurie sudarė pagal koncesijos sutartį dirbusių įmonių personalo dalį, faktiškai perėmė savivaldybės administracija ir integravo į savo personalą, tačiau visi be išimties darbuotojai toliau užima tas pačias darbo vietas ir vykdo tas pačias užduotis, kurias vykdė iki minėto perpirkimo tose pačiose darbovietėse ir vadovaujant tiems patiems tiesiogiai atsakingiesiems asmenims (viršininkams), jų darbo sąlygos iš esmės nepasikeitė, o vienintelis skirtumas yra tas, kad patys aukščiausi jų viršininkai (aukštesni už minėtuosius atsakinguosius asmenis) nuo šiol yra renkami kompetentingi asmenys (savivaldybės patarėjai arba merai)?

⁽¹⁾ Dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo arba įmonių ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo (OL L 82, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 98).

2009 m. gegužės 4 d. Verwaltungsgericht Schwerin (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Andre Grootés prieš Amt für Landwirtschaft Parchim

(Byla C-152/09)

(2009/C 167/06)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgericht Schwerin

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: André Grootes

Atsakovė: Amt für Landwirtschaft Parchim

Prejudiciniai klausimai

1. Ar išimtinį atvejį Reglamento (EB) Nr. 1782/2003⁽¹⁾ 40 straipsnio 5 dalies prasme išmokai pagal žemės plotą atžvilgiu galima pripažinti ir tuomet, kai 2003 m. gegužės 15 d. tebetaikyta agrarinės aplinkosaugos priemonė buvo tik tolesnis naudojimas kaip (daugiametės) ganyklos, tačiau toks naudojimas be pertraukos (ar bet kuriuo atveju „tiesiogiai“) susijęs su priemone, dėl kurios ariama žemė buvo paversta daugiametėmis ganyklomis?
2. Jei būtų teigiamai atsakyta į pirmąjį klausimą:

Ar išimtinį atvejį Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 40 straipsnio 5 dalies prasme išmokai pagal žemės plotą

atžvilgiu galima pripažinti tik tuomet, kai naudojimas kaip ariama žemė buvo paverstas naudojimu kaip ganyklos remiantis (ir kaip tik dėl) dalyvavimu agrarinės aplinkosaugos priemonėje minėtų teisės aktų prasme?

3. Ar išimtinio atvejo Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 40 straipsnio 5 dalies prasme pripažinimas reikalauja, kad prašymą pateikęs ūkininkas būtų tas pats asmuo, kuris pakeitė paskirtį, ar vis dėlto vėliau prie agrarinės aplinkosaugos priemonės „prisijungęs“ ūkininkas gali sėkmingai reikalauti pripažinti išimtinį atvejį šios normos prasme?

⁽¹⁾ 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1782/2003, nustatantis bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantis tam tikras paramos schemas ūkininkams bei iš dalies keičiantis Reglamentus (EEB) Nr. 2019/93, (EB) Nr. 1452/2001, (EB) Nr. 1453/2001, (EB) Nr. 1454/2001, (EB) Nr. 1868/94, (EB) Nr. 1251/1999, (EB) Nr. 1254/1999, (EB) Nr. 1673/2000, (EEB) Nr. 2358/71 ir (EB) Nr. 2529/2001 (OL L 270, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 40 t., p. 269)

2009 m. gegužės 4 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Graikijos Respubliką

(Byla C-155/09)

(2009/C 167/07)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama R. Lyal ir D. Triantafyllou

Atsakovė: Graikijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad Graikijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal EB 18, 39 ir 43 straipsnius, atsižvelgiant į EB 12 straipsnį (ir pagal EEE susitarimo 28, 31 ir 4 straipsnius), tiek, kiek ji trukdo naudotis iš šių nuostatų kylančiomis pagrindinėmis laisvėmis:
- nuo perleidžiamo nekilnojamojo turto mokesčio atleisdama tik tuos asmenis, kurie nuolat gyvena Graikijoje, o ne ketinančius ten įsikurti;
- tam tikromis sąlygomis nuo perleidžiamo nekilnojamojo turto mokesčio pirmą kartą įsigyjant nekilnojamąjį turtą Graikijoje atleisdama tik Graikijos piliečius ir todėl akivaizdžiai diskriminuodama užsienyje gyvenančius asmenis, kurie nėra Graikijos piliečiai.
- Priteisti iš Graikijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Atleidimas nuo perleidžiamo nekilnojamojo turto mokesčio naudingas visų pirma Graikijos piliečiams. Tai, kad nuo tokio mokesčio neatleidžiami Bendrijos piliečiai, kurie negyvena Graikijoje, yra diskriminacija dėl pilietybės, dėl kurios kitų valstybių narių piliečiams tampa sunkiau ir kliudoma įsigyti pirmąjį nekilnojamąjį turtą toje šalyje. Tokią diskriminuojančią kliūtį patvirtina ir sustiprina aiškus atleidimo nuo mokesčio taikymo ribojimas tik užsienyje gyvenančių Graikijos piliečių atžvilgiu.

Ši priemonė nepalengvina gyventojų teisės įsigyti nuosavybę savo gyvenamojoje šalyje, nesant atitinkamo įpareigojimo dėl nekilnojamojo turto naudojimo. Be to, ji perteklinė, nes realią gyvenamąją vietą būtų galima nustatyti patikrinant pirkėjų deklaracijas, taip pat įvairius registrų įrašus ir atliekant kitokio pobūdžio kontrolę.

Kalbant apie aiškų atleidimo nuo mokesčio taikymo ribojimą tik užsienyje gyvenančių Graikijos piliečių atžvilgiu, jo negalima pateisinti siekiu juos sugrąžinti į tėvynę, nes toks tikslas prieštarauja laisvo judėjimo principui.

2009 m. gegužės 12 d. Tribunale di Milano (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Flos SpA prieš Semeraro Casa e Famiglia SpA

(Byla C-168/09)

(2009/C 167/08)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale di Milano

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Flos SpA

Atsakovė: Semeraro Casa e Famiglia SpA

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 98/71/EB⁽¹⁾ 17 ir 19 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad taikant valstybės narės nacionalinės teisės aktą, kuriuo, remiantis šia direktyva, į nacionalinės teisės sistemą buvo įtraukta dizaino gaminių autorių teisių apsauga, šiai valstybei narei numatyta galimybė savarankiškai nustatyti, „kokio masto ir kokiomis sąlygomis tokia apsauga teikiama“, gali apimti ir pačios apsaugos netaikymą dizaino gaminiams, kurie, nors ir atitinka reikalavimus autorių teisių apsaugai įgyti, turėjo būti laikomi kaip esatys viešo naudojimo iki įsigaliojant įstatymo nuostatomis, vidaus teisės sistemoje įvedusioms autorių teisių į dizaino gaminius,

kurie niekada nebuvo įregistruoti kaip dizaino gaminiai arba teisė kuriuos įregistruoti jau buvo pasibaigusi, apsaugą?

2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai, ar Direktyvos 98/71/EB 17 ir 19 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad taikant valstybės narės nacionalinės teisės aktą, kuriuo, remiantis šia direktyva, į nacionalinės teisės sistemą buvo įtraukta dizaino gaminių autorių teisių apsauga, šiai valstybei narei numatyta galimybė savarankiškai nustatyti, „kokio masto ir kokiomis sąlygomis tokia apsauga teikiama“, gali apimti ir pačios apsaugos netaikymą dizaino gaminiams, kurie, nors ir atitinka reikalavimus autorių teisių apsaugai įgyti, turėjo būti laikomi kaip esatys viešo naudojimo iki įsigaliojant įstatymo nuostatomis, vidaus teisės sistemoje įvedusioms autorių teisių į dizaino gaminius apsaugą, ir kai tretysis asmuo, neturintis šių dizaino gaminių autoriaus teisių turėtojo leidimo, jau gamino prekes remdamasis šiuo dizainu, ir jomis prekiaavo valstybėje?

3. Jeigu į pirmąjį ir antrąjį klausimus būtų atsakyta neigiamai, ar Direktyvos 98/71/EB 17 ir 19 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad taikant valstybės narės nacionalinės teisės aktą, kuriuo, remiantis šia direktyva, į nacionalinės teisės sistemą buvo įtraukta dizaino gaminių autorių teisių apsauga, šiai valstybei narei numatyta galimybė savarankiškai nustatyti, „kokio masto ir kokiomis sąlygomis tokia apsauga teikiama“, gali apimti ir pačios apsaugos netaikymą dizaino gaminiams, kurie, nors ir atitinka reikalavimus autorių teisių apsaugai įgyti, turėjo būti laikomi kaip esatys viešo naudojimo iki įsigaliojant įstatymo nuostatomis, vidaus teisės sistemoje įvedusioms autorių teisių į dizaino gaminius apsaugą, ir kai tretysis asmuo, neturintis šių dizaino gaminių autoriaus teisių turėtojo leidimo, jau gamino prekes remdamasis šiuo dizainu, ir jomis prekiaavo valstybėje, kai toks netaikymas nustatytas labai ilgam laikotarpiui (dešimčiai metų)?

⁽¹⁾ OL L 289, p. 28.

2009 m. gegužės 13 d. pareikštas ieškinytis byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Lenkijos Respubliką

(Byla C-172/09)

(2009/C 167/09)

Proceso kalba: lenkų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama: P. Dejmek ir K. Gawlik

Atsakovė: Lenkijos Respublika